

Publicerad 2005-09-10 21:28 av Beng-tze

Hänga ner huvudet

Få se nu, hur startar jag?
Där man aldrig kan stå stilla
Som barn lekte jag på en innergård
På ett ställe, vid ett sextiotalshus
Jag minns att jag tittade mot de vuxnas ögon,
Sökte efter något att se
Det var den uppfyllda längtan
Det var den omärkbara stillheten
Där svaren fanns
Före stunden man somnar
Var är tron?
Var är riterna?
Var är glimten i mitt öga som vuxen?

Titta uppåt
Fånga solsken på dina kinder
Andas djupt, andas hårt
Fortsätt skapa din egen värld
Du är vuxen nu
Det gör ont när knoppar brister
Vill du lida gör det
Bekvämt
Fortsätt sedan bara skapa din egen värld
Fyll i de hål du känner
Du måste våga nu
Du måste prata nu
Du måste vända huvudet uppåt

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Beng-tze med Poeter.se id #1039 innehar upphovsrätten